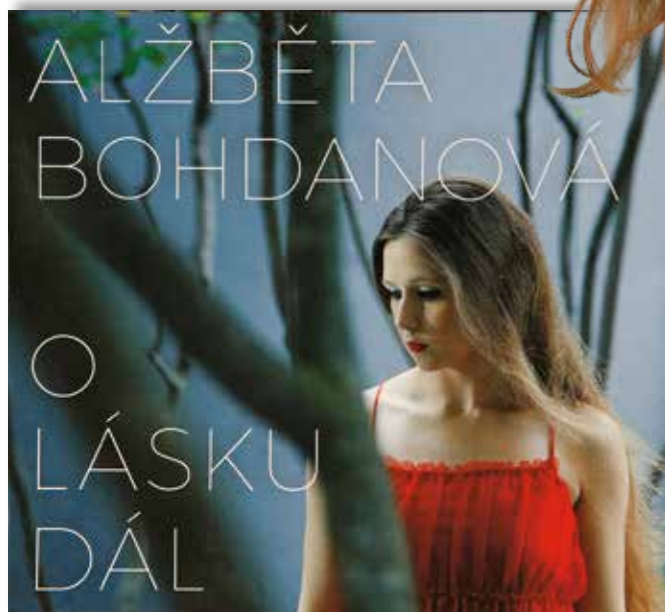

Zuzana Maléřová a Alžběta Bohdanová vedou intimní dialogy

„Jako dárek k plnoletosti jsem dceři věnovala čtyři texty, ve kterých jsem se snažila zachytit různé barvy života v jednotlivých ročních dobách. Že se stanou o dva roky později základem nevšedního CD, které Alžběta nazpívá, jsem netušila,“ říká spisovatelka Zuzana Maléřová. „Máminy texty mám ráda. Píše krásně, a navíc mě nikdo nezná líp než ona,“ tvrdí její dcera, zpěvačka a studentka herectví Alžběta Bohdanová (20).

>> „Máma mě zná asi nejvíc, proto se mi texty, které pro mě napsala, líbí,“ říká Alžběta Bohdanová o své matce, spisovatelce Zuzaně Maléřové (52). Foto Právo – Petr Horník (3)

>> Lucie Jandová

■ **Vaše babička Blanka Bohdanová je oblíbenou herečkou, maminka píše knihy, tatínek je fotograf. Šlo v takové rodině utéci před uměním, Alžběto?**

Alžběta: Určitě šlo, ale proč? Nikdo mě nikam nesměřoval, ve svých zájmech jsem měla svobodu a rozhodovala jsem si o nich sama. Začalo to kytarou a zpěvem na základní škole. S rodiči jsem se samozřejmě pohybovala v kulturním prostředí a potkávala zajímavé osobnosti, což na mě jistě vliv mělo.

■ **Vaše první CD *O lásku dál* vám otextovala maminka. Jak spolupráce probíhala?**

Alžběta: Moc příjemně, i když v tak blízkém vztahu. Nebo možná právě proto. Jsme si s mámou blízké celý život a zná mě asi nejlíp. První texty, které jsem od ní dostala, se týkaly čtyř ročních období. *Tvé oči nad mýma* (jarní), *S písní mezi křídly* (letní), *Dlouhý let* (podzimní) a *Odpuštění* (zimní). Líbily se mému kapelníkovi Vratislavu Zochrovi, tím se s mámou seznámili a společně jsme začali připravovat další repertoár.

Zuzana: Pro mne spolupráce s dcerou byla vlastně pokračováním prožitého času v jejím dětství, kdy jsme si spolu hodně zpívaly, četly, vyráběly různé masky, hrály loutkové divadlo...

První texty měly být symbolickým dárkem k plnoletosti. Ačkoliv už zpívala, nenapadlo mne, že by z nich mohly vzniknout písně. Ale stalo se, Vráta Zochr tři z nich skvěle zhudebnil a čtvrtou, podzimní barevnou melodii přidal Jan Jiráň z Ypsilonky.

■ **Dcera říká, že ji dobře znáte, souhlasíte?**

Zuzana: Nejsem si úplně jistá. V mých textech se odrážejí intimní dialogy s ní, které nikdy nebyly vysloveny. Nikdy bychom se tak nepoznaly, kdyby nenastala tahle spolupráce. Snažila jsem se pojmenovat témata, pocity, které konkrétně žije i které jsou hluboko v ní. A které známe v jiné podobě vlastně všichni. Přála si texty náročné, básnivě. Když zahořela pro divadlo, vznikla písnička *Hořím*. Nebo jsem šla z premiéry *Kytice* ve Švandově divadle, kde ve Vodníkovi hraje jeho přesmutnou ženu. Balada s tragickým koncem. Velmi mě to zasáhlo.

Vybalilo se mi její dětství, cesty k mým rodičům na Valaško, kde jsme bydleli vedle hřbitova, blízko potoka. Po večerech jsme se scházeli i s dětmi mého bratra v hale našeho domu. Všichni byli malí a já jim na zemi ve tmě recitovala Erbena. Báli se, a když jsem končila veršem „Na topole podle skal zelený mužik zateskal“, ječeli hrůzou a běželi rozsvěcet. A hned ráno už se zase ptali, jestli se večer sejdeme v hale. A jen jsem mrkla okem, vidím dospělou dceru ve Švandově divadle hrát v *Kytici*. Ještě cestou domů z představení začal vznikat text *V potoce se voda točí*. Spolu s písní *Za hloubkou vzpomínek* si právě tahle píseň okamžitě našla své posluchače v rozhlase.

■ **Jak řešíte, když spolu nesouhlasíte?**

Alžběta: Nestává se to často, protože spolu otevřeně komunikujeme. Neshody si rychle vyjasníme. Nemám pocit, že bychom musely řešit něco zásadního, jde spíš o drobnosti vyplývající z každodenního soužití.

Zuzana: Spolupráce je jasně daná tím, že ty texty bude zpívat ona. Proto má konečné slovo. Ale →

<< Knihu křehkých textů její autorka nazvala *O květině*. Spolu s ní ji uvedli do života herečka Jana Preissová, fotbalista Dukly Praha Marek Hanousek, herci Jana Synková a Jiří Lábus a Kateřina Dvořáková z Českého rozhlasu Dvojka. Foto Dagmar Hájková

>> Herečka Martina Randová (zcela vlevo) a Lenka Loubalová (zcela vpravo) z pražské Ypsilonky pokřtily CD zpěvačky Alžběty Bohdanové.

skutečně jsme nic zásadního řešit nemusely, možná někde slovíčko, verš.

■ **Vypadá to harmonicky. Nastala někdy vzpoura dcery proti matce?**

Zuzana: Vidím to možná jinak než dcera, ale myslím, že ne. Alžběta je zdánlivě introvertní a většinu emocí dává do zpívání. Má v sobě zajímavý kontrast. Dokáže hodiny mlčet, být velmi tichá a nenápadná, ale zároveň je od dětství temperamentní. Vzpomínám si na její dětské dupání, skákání, zpívání. Brzy byla samostatná, většinu věcí si dávno řeší sama, někdy o ní ani nevíme. Má to ale úskalí. Těžce snáší spory, neshody, ale zároveň velmi dobře ví, co chce. Když s něčím nesouhlasí, nejde do konfliktu, ale tiše si uhájí svoje. Je to plachý buldok. I když mi stokrát odkývá, že půjde doleva, najednou ji najdu vpravo.

■ **Má maminka pravdu, Alžběto?**

Alžběta: Asi má. Pubertu jsem opravdu moc neprožívala, ale za svým si stojím a vím, co chci. Umím to prosadit a odůvodnit čím dál líp. Na druhou stranu ale dokážu pozorně naslouchat a vnímat zkušenosti druhých.

■ **Vaše děti, Zuzano, měly dost volnosti. Nelsa s sebou taková výchova nějaká úskalí?**

Zuzana: Když funguje důvěra, tak snad ne. Možná jsme trochu bláznivá rodina, rádi se smějeme a zcela jistě měly obě naše děti velkou samostatnost. Já jsem z valašského kořene a moji rodiče například nechodili na třídní schůzky. „Kdyby bylo zapotřebí, tak bychom tam samozřejmě šli,“ řekli mi už jako velké. Přitom pro mne udělali všechno. Odešla jsem z domova na studia a oni mi museli důvěřovat. Snažím se to zopakovat. Pomáhat, milovat a radovat se z jejich radostí, nikoliv ze svých představ. Nechat je převzít život do vlastních rukou.

Nikdy nevíme, co nás čeká, ale Alžběta i syn Jeroným dělali dosud vše naplno. Jsou kamarádští,

>> Mladá interpretku vystupuje s hudebníkem Vratislavem Zochrem. Foto Jana Pertáková (2)

by dal život a zároveň má v sobě vnímavost a křehkost.

■ **Jaká byla spolupráce se synem?**

Zuzana: Náhodná. Jak jsem zmínila, moje děti jsou velmi samostatné, takže nemůžu říct, že

bych přesně věděla, co zrovna ve škole dělají. Jeroným mi jednoho dne sdělil, že měli klauzury a že dopadl velice dobře. Tak jsem se zeptala, jaké zadání dostali. Řekl mi, že malovali akvarelem květiny. Ukázal mi je, okamžitě jsem věděla, že je chci na obálku připravované knihy. Svolil, ale nabídl mi, že na tom bude pracovat, abychom měli širší výběr. Nakonec ilustroval celou knihu. Ani jsem nevěděla jak. Ale knihu četl, u některých kapitol jsem si myslela, že je nemůže ve svém věku ani pochopit, ale pochopil je citem. Jejich náladu vystihl skvěle. Jsou o koloběhu života a jeho křehkosti, od největších ztrát až k jiskřivě radostným situacím. Jsou příběhem lidí, známých i neznámých. Jsou o květinách, které o nás lidech tolik vypovídají. Třeba o třtině nebo svízeli. Myslím, že jeho obrázky se proluly s mými texty.

■ **Čtete maminčiny knížky, Alžběto?**

Alžběta: Samozřejmě. Máme tradici, že od každého výtisku dostaneme každý svůj osobní kus. Jsme často u toho, když kniha vzniká, mamka nám dá někdy texty přečíst nebo je s námi konzultuje, protože chce znát náš názor. Poslouchám taky její pořady v rádiu. Když jí vyjde knížka, je to radost celé rodiny. Nedávno jsem z jedné maminčiny četla na hodině herectví, kam jsme měli přinést prózu, která nás zaujala. Přečetla jsem její kapitolu o podzimu. Ale neřekla jsem, kdo je autor. Líbila se.

Zuzana: Už když se děti narodily, řekli jsme si s mužem, že každé z nich musí dostat svoje věno. Hned do postýlky dostaly svou první knihu. A pak ke každým narozeninám další. Vždy to byla nějaká krásná výpravná kniha s věnováním a pár řádky o tom, jaký to byl rok. Říkali jsme tomu tajná knihovna. Když slavila Alžběta osmnáctiny, dostala ji. A přidali jsme do ní i knížky, na kterých jsme pracovali s mužem a které se nějak dotýkají i jejich životů. Jeronýmovi bude osmnáct v únoru a měl by taky dostat svou tajnou knihovnu. Škoda že nebude tak překvapený, protože už ji viděl u Alžběty. My mu ale se smíchem tvrdíme, že on ji nemá, protože fotbalista knížky nepotřebuje.

■ **Občas slýcháme v rozhlasu písničku „zimní“. O čem je?**

Zuzana: Je o odpuštění, a nakonec jsme ji tak i nazvali. Ale původní název zněl *Ach milý můj*. Trvá skoro sedm minut a je to spíš koncertní záležitost. Text je o velkém a silném lidském vztahu, ke kterému odpuštění patří. A je tam ještě jedna výlučná skladba. Jedná se o dialog ženy a dívky čili duet, který Alžběta nazpívala s herečkou Martinou Randovou. Dívka se ptá ženy a ona jí odpovídá. Možná to je ten podvědomý dialog matky a dcery, na který se ptáte. Alžběta se rozhodla, že právě takhle skladba dá název celé desce *O lásku dál*. ■

>> Zuzana Maléřová s dcerou a synem Jeronýmem, který se věnuje fotbalu a výtvarné činnosti. Foto Dagmar Hájková

a tak u nás často byla spousta dětí. V našem malém bytě máme ohromnou sedačku, synovi kamarádi z fotbalu jí říkali lehačka. Nikdy jsme nevěděli, jestli on bude spát u některého ze spoluhráčů, nebo oni přijdou k nám. A paradoxně si Jeronýma výtvarná činnost našla právě u fotbalu. Ve sportovní třídě si ho všimla paní výtvarnice Dáša Chladová a navrhla mu, jestli nechce studovat výtvarnou školu. Pronesl tehdy: „Já už ten svůj život vidím. Dopoledne si zamaluju, odpoledne zatrénuju.“ Vtipem řeší většinu životních situací. Dobře věděl, jak velká je obojí dřina. A vyžaduje tvořivost a vášně.

■ **Alžbětino zpívání byla taky dřina, nebo jí šlo samo?**

Zuzana: Už ve školce, když všechny děti chodily na angličtinu, mi řekla, že by chtěla hrát raději na flétnu. Tak hrála na flétnu a naučila se krásně

česky. Což teď, mimochodem, při poslechu jejích písní, velmi oceňuji. Alžběta nakonec vystudovala vícejazyčné gymnázium a nic jí neuteklo. Jazyky vládne skvěle. Hrála na flétnu, pak přidala kytaru. A já si uvědomuju, že na Valašsku v naší rodině každý na něco hrál. Bratr na akordeon, já na kytaru, maminka zpívala, tatínek fotbalista hrál v kostele na housle. Takže to spojení, že syn miluje fotbal a zároveň studuje grafický design, mi nepřijde tak výlučné.

■ **A ilustroval vaši poslední knihu *O květině*.**

Zuzana: Skoro každý, kdo poprvé vezme knihu do ruky, se mne zeptá: kdo to maloval? To je krásná obálka. Když odpovím, že můj sedmnáctiletý fotbalista, jsou velmi překvapeni. Většinou mi řeknou, že ilustrace působí nesmírně citlivě a jemně. Můj syn je hluchý introvert. Za vtip

PR76313

TEREZIA HLÍVA ÚSTRÍČNÁ
s rakytníkovým olejem 100 kapslí
+ 100 kapslí BONUS navíc

Nejsilnější hlíva na trhu*. Hlíva z českých pěstíren. Rakytník podporuje imunitu. Bez příměsí a konzervačních látek.
* Nejvyšší obsah deklarovaných betaglukanů. Dle průzkumu z lékáren, květen 2017

Vánoční plechová dóza

TEREZIA RAKYTŇIČEK
multivitaminové želatinky s rakytníkem 70 ks
+ DÁREK mini hlavolam

Skvělá chuť díky obsahu ovocné šťávy. Obsahuje 9 vitamínů včetně rakytníku na podporu obranyschopnosti organismu. Bez příměsí a konzervačních látek.

Vánoční plechová dóza

TEREZIA REISHI BIO
120 kapslí
+ DÁREK Reishi v kávě 2 ks

100% houbový přípravek bez příměsí. Obsahuje všechny aktivní látky celé reishi, které působí ve vzájemné harmonii. Reishi podporuje obranyschopnost organismu a příznivě působí na oběhový systém.

Vánoční plechová dóza